

STRÂNSI ÎNTR-O UNITATE

»Și nu numai pentru neamul acesta, ci și ca să adune într-un singur Trup pe copiii lui Dumnezeu cei risipiți.«

(Ioan 11.52)

În Ioan 11 citim că Domnul Isus a murit pentru a strânge într-o UNITATE pe copiii lui Dumnezeu. Acolo este vorba de strângerea copiilor lui Dumnezeu *într-o familie*. În Ioan 17 găsim același adevăr. În versetul 11 găsim unitatea apostolilor, în versetul 22 unitatea slavei, pe când în versetul 21 se vorbește de unitatea familiei lui Dumnezeu. În aceste versete nu este vorba de Adunare ca „Trupul lui Hristos“. Adevărurile referitoare la Adunare ca „Trupul lui Hristos“ sunt arătate în slujba apostolului Pavel (Efeseni 3.1-3). Ioan nu se ocupă de această temă nici în evanghelie și nici în epistole. În Ioan 10.15-17 este vorba într-un fel asemănător de „strângerea într-o unitate“.

Păstorul cel bun și-a dat viața pentru oi, a suferit moartea pe cruce pentru a preamări pe Tatăl și pentru a avea o turmă. Această unitate ar fi rămas și astăzi dacă oile ar fi ascultat glasul bunului Păstor (Ioan 10.16). Dacă unitatea familiei lui Dumnezeu ar fi arătată în practică s-ar da o puternică mărturie pentru lume (Ioan 17.20-21). Dar în loc să asculte de glasul bunului Păstor, multe oi se lasă rătăcite de glasul străinului. Acești credincioși au uitat că una din trăsăturile caracteristice a oilor este că ele „nu cunosc glasul străinilor“. Copiii lui Dumnezeu trebuie să dovedească că sunt supuși autorității Tatălui. Aceasta înseamnă *ascultare* de Cuvântul lui Dumnezeu, căci el descoperă voia Tatălui. O, câți creștini lucrează după gândurile lor proprii ascultând glasul străin! Dezbinările sunt lucrarea diavolului (Ioan 10.12). Numai un credincios adevărat poate simți tristețea acestei realități.

Așa cum am observat, în Ioan 11.52 nu este vorba de unitatea la Masa Domnului. Acest verset arată numai *unitatea familiei* lui Dumnezeu. Gândul unității la Masa Domnului îl găsim în 1 Corinteni 10.14-22. De acolo se pot desprinde trei exemple ale *părtășiei*:

1. Părtășia la MASA DOMNULUI. Mâncarea frângerii pâinii la Masa Domnului arată unitatea cu cei prezenți.
2. Israelii care luau parte la mâncarea jertfelor erau în părtășie cu altarul.
3. Cei ce mâncau din lucrurile jertfite idolilor în templele păgânilor se uneau prin masa dracilor.

Unitatea noastră la Cina Domnului (în textul original: mâncarea Domnului) se întemeiază pe sângele lui Hristos. Numai cei care au fost spălați prin acest sânge au dreptul să bea din pahar. Pâinea pe care o frângem este simbolul singurului Trup al lui Hristos, care acum este pe pământ și este format din toate mădularele Lui. Părtășia la frângerea pâinii la Masa Domnului include unitatea noastră ÎN Hristos.

Dumnezeu ne îndrumă spre unitatea cu Fiul Său (1 Corinteni 1.9). Pentru a corespunde acestei stări trebuie să arătăm CREDINCIOȘIE și ASCULTARE atât în umblarea personală cât și în legăturile noastre. În Numeri 19.22 găsim temelia tare a acestui adevăr: **»Orice lucru de care se va atinge cel necurat, va fi necurat; și cine se va atinge de el, să fie necurat până seara«**. În Hagai 2.13-14; 2 Ioan 10-11; 1 Corinteni 6.7; Galateni 5.9 găsim acest adevăr. Orice copil al lui Dumnezeu este necurat dacă trăiește în păcat sau susține învățături greșite. *Tot astfel, este necurat oricine are ceva comun cu un astfel de creștin.*

Acest adevăr al părtășiei copiilor lui Dumnezeu la Masa Domnului este în general foarte puțin înțeles. Cine refuză primirea acestui adevăr se depărtează de ascultarea care o datorăm Cuvântului lui Dumnezeu și față de Domnul Însuși. Este foarte important să știm cu toții că NU avem voie să unim sfântul Nume al Domnului nici cu răul moral și nici cu răul în învățătură. O, de-am fi geloși și în această privință așa cum este Dumnezeu (Exod 34.14).

În 1 Corinteni 10.21 găsim o concluzie clară că nu putem frânge pâinea și la Masa Domnului și în altă parte. Ce vinovație grea își asumă în fața Domnului un credincios care face un astfel de

lucru! Adunarea respectivă are o mare răspundere în fața lui Dumnezeu. Cina și Masa Domnului conțin două gânduri diferite: pe de o parte avem **amintirea**, iar pe cealaltă avem **părtășia**. Cina este legată de răspunderea personală (1 Corinteni 11.28), iar Masa Domnului cu răspunderea **comună** (1 Corinteni 10.17). Dacă o adunare se împotrivesc judecării răului, ea își pierde caracterul de adunare a lui Dumnezeu. Unii credincioși pot să-și amintească de Persoana Domnului Isus la frângerea pâinii, dar prezența și Masa Lui sunt numai acolo unde este menținută sfințenia corespunzătoare. Credințioșia personală se poate dovedi chiar în mijlocul totalei necredințioșii. Fiecare frate și soră trebuie să înțeleagă ce spune Cuvântul lui Dumnezeu despre părtășie și trebuie să se despartă de fărădelege (1 Timotei 2.19). Adevărul despărțirii de fărădelege a fost și rămâne un fapt bine arătat în Scriptură. Când a creat lumea, Dumnezeu și-a arătat Ființa Sa. Dumnezeu este lumină și nici o fărâmbă de întuneric nu este în El (1 Ioan 1.5). Foarte instructivă este viața lui Avraam. Dumnezeu l-a scos din țara idolilor și l-a pus deoparte pentru El. Avraam este tatăl tăierii împrejur – o imagine a despărțirii de lume arătată în mod vizibil pentru Dumnezeu. Avraam a fost strămoșul poporului pământesc al lui Dumnezeu, care a fost despărțit pentru El: „Voi să-Mi fiți sfinți, căci Eu sunt sfânt, Eu, Domnul; Eu v-am pus de o parte dintre popoare, ca să fiți ai Mei“ (Levitic 20.26).

Creștinismul actual a devenit o casă mare în care unii sunt vase de cinste iar alții sunt vase de ocară. De aceea fiecare copil al lui Dumnezeu este răspunzător de a se curăța de vasele de ocară. Ca să fi folositor pentru orice lucrare bună (2 Timotei 2.19-21) trebuie să fi neapărat un vas de cinste. Deseori auzim critici că orice despărțire este o lipsă de dragoste. Aceste critici nu sunt altceva decât împotrivire față de voia clară a lui Dumnezeu. Alții nu voiesc să se despartă de ceea ce au primit de la părinții lor. Toate acestea sunt gânduri omenești care nu au nici o importanță în fața hotărârii lui Dumnezeu. Cine vrea să fie în legătură cu gândurile lui Dumnezeu va recunoaște că trebuie să caute acel singur LOC (Deuteronom 12.5) unde Domnul a promis că va fi în mijloc. În Israel a fost un singur loc ales de Dumnezeu pentru prezența Sa. Este o mare deosebire dintre acest loc și toate locurile (Deuteronom 12.2). Astăzi, singurul loc al prezenței Domnului este acolo unde sunt doi sau trei adunați pentru Numele Său (Matei 18.20). Numele Lui ne aduce totul în amintire: cine a fost El, cine este, ce a făcut și ce va face pentru ai Săi.

După lucrarea de mântuire, a învierii și înălțării la cer, Domnul Isus a trimis pe Duhul Sfânt care ne-a unit cu El ca mădulare ale Trupului Său. A ne strânge în Numele Domnului Isus înseamnă a-L recunoaște NUMAI pe El ca fiind Capul Trupului și al Adunării. Masa Domnului este de nedespărțit de adevărul despre singurul Trup (1 Corinteni 10.17). Cuvântul lui Dumnezeu nu vorbește de un alt trup, ci numai de Trupul lui Hristos. Nu condamnă oare acest adevăr toate bisericile omenești și orice masă care tăgăduiește unitatea singurului Trup? O, de-am dori cu mai multă râvnă singurul teren al Adunării lui Dumnezeu!

Unii spun că acei copii ai lui Dumnezeu care se adună la Masa Domnului ca mădulare ale Trupului lui Hristos ar forma o sectă în mijlocul celorlalte. Este oare o sectă a te strânge conform Bibliei? *Strângerea ca mădulare ale Trupului este singura recunoscută de Cuvântul lui Dumnezeu*. Cât este de necesar ca toți răscumpărații lui Hristos să înțeleagă ce înseamnă părtășia la Masa Domnului! O, de-ar înțelege toți că acolo este locul lor și nu în altă parte!

Până acum am vorbit, pe de o parte despre familia lui Dumnezeu, iar pe de altă parte despre învățătura Scripturii cu privire la strângerea copiilor lui Dumnezeu la Masa Domnului. Acum vrem să ne gândim la cuvintele Domnului: **»Cine nu strânge cu Mine, risipește«** (Luca 11.23). Acest cuvânt ar trebui să vorbească conștiințelor fiecărui copil al lui Dumnezeu care mai trăiește în despărțirile făcute de mâna omului.

Nici unde nu este mai mare dezbinare ca acolo unde străngerile se fac pe temelii false. În Fața lui Dumnezeu aceste străngeri sunt ca și cum nu ar fi de loc. Aceste cuvinte pot fi pentru inima firească motiv de răzbunare, dar aceste cuvinte sunt ale Domnului Însuși: **»Cine nu strânge cu Mine, risipește«**. În toate timpurile, Dumnezeu a avut oameni cunoscuți de El și poate

necunoscuți celorlalți. Pe vremea profetului Ilie au fost șapte mii de oameni care nu și-au plecat genunchiul în fața lui Baal. Chiar și atunci când profetul a fost chemat să dea o mărturie deschisă pentru zidirea altarului din douăsprezece pietre (1 Cronici 18.31) a putut să mărturisească unitatea poporului Israel cu toate că nu a fost văzută. În mod asemănător se poate spune și astăzi despre unitatea Trupului la Masa Domnului. Mărturia lui Dumnezeu rămâne în picioare cu toată slăbiciunea acelor care în inima lor au hotărât să rămână credincioși Cuvântului, ca să se strângă cu toți răscumpărații în jurul Domnului, la Masa Sa, ca mădulare ale Trupului Său.

Să zidim pe credința preasfântă (Iuda 20)! Să nu uităm răspunderea pe care o avem ca adunare în păzirea sfințeniei la Masa Domnului! Să refuzăm orice învățătură care caută să sape mărturia lui Dumnezeu. Să ne gândim mereu că orice învățătură care nu este în concordanță cu Biblia aduce numai dezbinare (Fapte 15.24; 2 Tesaloniceni 2.2). Învățăturile greșite sunt aduse cu vorbe dulci și frumoase și rătăcesc ușor sufletele (Romani 16.17-18), dar învățătura de la Dumnezeu aduce sufletelor zidire, întărire și odihnă (Faptele Apostolilor 15.32; 20.32).